

Rudkøbing den 13. oktober 2009

Til Folketingets kommunaludvalg.

Følgende brev er i dag sendt til Indenrigs- og socialminister Karen Ellemann

Langeland kommune er i øjeblikket i gang med at løse de økonomiske udfordringer der ligger i udviklingsaftalen med staten.

Det betyder at vi minutiøst har gennemgået vores budgetter, så vi så vidt det overhovedet er muligt lander på de nøgletal som er gældende for landsgennemsnittet ex i forhold til administrativt personale.

Det er en aftale hele den siddende kommunalbestyrelse er gået ind i med det perspektiv at bevare Langeland Kommune som en selvstændig kommune i fremtiden.

Derfor har man selvfølgelig også taget ansvar for de konsekvenser tilpasningerne kommer til at betyde på det langelandske serviceniveau, selv om det i sagens natur ikke harmonerer med de enkelte partiers politiske linje og ønsker .

Med det fokus at vi vil bevare Langeland Kommune som en selvstændig kommune, er der en forståelse fra borgernes side til ” at sluge” de nødvendige konsekvenser af begrænsede ressourcer og et beskedent serviceniveau.

Langeland Kommune har søgt tilskud som særlig vanskelig stillet kommune, med et ønske om at få tildelt 29 mio. Vores ønske blev imødekommet med 8 mio. hvilket vil få den betydning, at vi ikke kan få enderne til at nå sammen i vores budget 2010 og overslagsårene. Serviceniveauet vil blive skruet endnu længere ned.

Vi vedtog vores budget, den 8. oktober, et budget hvor der er lagt store besparelser ind, men som kun kan komme i rigtig balance, hvis vi opnår yderligere tilskud fra puljen til særlig vanskelig stillet kommune.

Den situation må nødvendigvis afføde flere spørgsmål, som jeg som aktiv og ansvarlig kommunalpolitiker har brug for at få svar på, så både borgerne og jeg kender rammerne for vores kommunalpolitiske virke, når vi går ind i en ny valgperiode fra 1. januar 2010.

Jeg har sendt brevet både til dig og Folketingets kommunaludvalg. For jeg tror svarene på mine spørgsmål kan have betydning for en lang række udkantsområder:

Hvad er udviklingsperspektiverne for en kommune som Langeland, og også andre af Danmarks udkantskommuner, som står over for de samme økonomiske udfordringer, som os?

Skal vi fortsat være henvist til såkaldte udviklingsaftaler? Eller forestiller ministeren at vi igen kan blive selv bærende økonomiske og demokratiske enheder?

Hvad har regeringen i posen til os i det lovede udspil til regionalpolitikken?

De sidste mange år har vi mistet en lang række statslige og amtskommunale arbejdspladser, som en konsekvens af den politisk initierede centraliseringsproces - en proces, hvor der de facto ikke har været indsat nogen anden erhvervs erstatning i stedet her i området.

Men vi giver ikke op! Langeland kommunes politikere har sat en udviklingsproces i gang. En visionsplan, Ørstedbyen, med en ny skole og plan for et helt nyt og attraktivt boligområde.

Vi er åbne over for alle erhvervs grene, som henvender sig og forsøger at imødekomme ønsker og forventninger, så vidt det økonomisk og strukturelt er muligt.

Vi har peget på et erhvervspotentiale som Spodsbjerg Havn, men er her 100 % afhængig af regeringens velvilje. Denne udviklingsmulighed vil gavne flere kommuner i området erhvervsmæssigt.

Vi forsøger selv om det er svært at balancere på et serviceniveau, som kan virke tiltrækkende på nye borgere, men som samtidig er økonomisk forsvarligt, så vi kan opnå en befolkningssammensætning, som skaber den fornødne dynamik og udvikling i et lokalsamfund af Langelands størrelse.

Vigtigst af alt: vi mærker overordnet den Langelandske befolknings opbakning til disse tiltag. Selvom der i visse dele af kommunen udtrykkes en skepsis i forhold til at vi må flytte aktiviteter ind midt på øen til Rudkøbing.

Vi lukker ikke øjnene for at andre kommuner også er trængt, ligesom vi godt ved at situationen ikke er et isoleret nationalt problem. Når vi skal spille med globalt, stilles der krav til os - krav, som mærkes helt ud i yderdistrikterne.

Vi tror alligevel, at der for at behandle alle kommuner lige, må gøres en forskel, og det ved vi også godt sker allerede nu. Vi ved også godt, at vi selv har valgt disse udfordringer, idet vi selv har indgået denne udviklingsaftale, fordi vi er af den overbevisning at det er det bedste for en ø som Langeland.

Der må nødvendigvis være et samspil og fælles ansvar mellem stat og kommune for at enderne kan nå sammen, udviklingsmæssigt og økonomisk således, at der også i fremtiden sker en udvikling i udkantskommunerne.

Så afslutningsvis: Hvordan ser ministeren på Langeland Kommunes fremtid som selvstændig udkantskommune og vil der blive taget initiativer fra staten, til at understøtte de projekter kommunen selv har taget, så man i løbet af en kort årrække igen kan blive en selvstående kommune. Jeg tænker her især på initiativer i forhold til erhvervsudvikling, bosætning og infrastruktur med særlig fokus på den kollektive trafik?

Uanset stor eller lille kommune, vil Langeland altid være et udkantsområde.

Med venlig hilsen Helle Hansen Kommunalbestyrelsesmedlem i Langeland Kommune for SF